

[Valbak.]

grundlag af en sagkyndig kulegravning af problematikken. Farmacien er så omfattende en problemkreds, at den fortjener en behandling på et ordentligt og et gennemarbejdet og virkelig seriøst grundlag. Det mener vi stadig væk, og det er derfor med største interesse, jeg noterede mig ministerens ord om, at der nu ville blive nedsat en gruppe af eksperter.

Ordføreren for forslagsstillerne (Kurt Brauer): Efter den modtagelse, vort forslag har fået fra mere betydende kredse i det høje ting, falder det mig ikke svært at lade være med at afkorte tingets påskeferie. En særlig tak naturligvis først til ministeren, som her i dag har tilkendegivet en meget udviklet velvilje over for socialistisk folkepartis forslag.

Ministeren gør os opmærksom på, at apotekerlovsudvalget har et kommissorium, der ikke gør det muligt at løse sektorens problemer, og her tror jeg at ministeren griber om noget centralt. Hvis det kunne gå hen og blive til en skik herinde, at vi ikke lader alt vort arbejde afhænge af, om der for flere år tilbage er nedsat udvalg på et område, så tror jeg, det ville være en værdifuld nyskabelse. Hvis vi gennemgår listen over kommissioner og udvalg, vi har siddende rundt omkring, vil vi se, at der faktisk er en masse af dem, som man ikke rigtig drømmer om nogen sinde kommer til et resultat. Somme tider må folketinget altså opleve, at det er foran, og at det er foran de muligheder, der ligger i disse kommissorier, som vi selv tidligere har vedtaget.

Ministeren taler om, at en afløsning af det nuværende privilegiesystem er vanskelig, og jeg må spørge, om det var en finte til punkt 4 i mit beslutningsforslag, hvor jeg taler om ikrafttrædelsen af det lovforslag, som regeringen skulle udarbejde ifølge beslutningsforslaget. Hvis det er tilfældet, så må jeg sige, at jeg kan acceptere ministerens argument. Det er et meget omfattende system at gribe ind i, det er en meget kompliceret verden at dykke ned i, medicinalindustrien og apotekernes udviklede struktur og udviklede opbygning. Jeg vil dog alligevel mene — dette være også sagt til hr. Valbak — at punkt 4 nødvendigvis må med, al den stund jeg i et spørgsmål til ministeren

tidligere og under folketingets markedsdebat måtte opleve, at der hersker tvivl om, om dette, som der nu altså er en udbredt sympati for i folketinget, overhovedet kan gennemføres, eller om det vil stride imod vedtagelser i Bruxelles, om et lovforslag som det, der skulle udarbejdes på baggrund af beslutningsforslaget, ikke bør til høring i Bruxelles, så længe regeringen opretholder sin ansøgning om, at vi skal træde ind i Fællesskaberne. Jeg har ment, at de love, som vi har vedtaget, og som er gennemført her i landet inden vores indtræden, må være love, som ikke uden videre skal fjernes igen, såfremt den ulykke skulle ske, at vi trådte ind, og derfor har jeg medtaget punkt 4.

Hr. Valbak kritiserer mig lidt og siger noget om datoen den 15. marts. Jeg har nu opfattet datoen den 15. marts som en dato, der er en slags aftale, en slags gentlemen's agreement imellem folketing og regering, og efter hvilken dato man nødvendigvis ser lovforslag, fordi man så ikke ville få tid nok i folketinget til at gennemføre sådanne lovforslag, men at man naturligvis kan bryde denne aftale, når nødvendige hensyn taler derfor. Og jeg mener, at der er et nødvendigt hensyn, medmindre ministeren her i dag kan sige, at der er intet som helst problem i forhold til fællesmarkedet med at gennemføre sådanne principper. Så kan det godt være, vi kan vente til engang hen på næste år med at få dette gennemført. Jeg vil nu under udvalgsarbejdet beskæftige mig meget med ikrafttrædelsestidspunktet. Jeg forlanger ikke noget afgørende svar her i dag.

Endvidere har problemet om nationalisering fundet plads i ministerens tale her, altså det, der er omhandlet i mit punkt 3 i beslutningsforslaget, hvori det hedder:

„Der skabes endvidere hjemmel for, at staten kan oprette eller overtage en virksomhed til produktion af lægemidler.“

Jeg må fuldstændig erkende over for ministeren og over for folketinget, at det er en umulighed, og det ville givetvis være en dumhed, hvis man fra det offentliges side ville overtage den eksisterende og igangværende medicinalindustri. Der er tale om en sådan eksport og en sådan placering i udlandet, at det, man i så fald ville nationalisere, ville være nogle tomme fabriksbygninger med nogle sikkert meget interessante maskiner, men alt, hvad hr. Knud Thomsen kal-